

B.E.A.U.

Ik heb een carrière.
In de financiële sector.
De bankenwereld.

Ondernemingen.
Handelsfinancieringen.
Grote kredieten aan grote bedrijven.
Handel in vreemde valuta.
Rente- en deviezerderivaten.
Tien jaar actief in het buitenland.

In september 2008 barst de bom.
Goldmann-Sachs.
Wereldwijde crisis in de sector.

'Waar gaat dit naartoe?'
Vraag ik mij af.
En: 'Wil ik dit nog wel?'

Maar de echte trigger moet nog komen.

Op 8 januari 2010.
Het is dus een Steenbok.
Wordt mijn zoon geboren.
We besluiten hem Beau te noemen.
B.E.A.U. Beau.

Een kind. Dat is een spiegel, hè?
Hij heeft een kuiltje in zijn kin.
Net als ik.
Maar ook karakterieel.
Bepaalde gestes als hij iets aan het uitleggen is.
Bepaalde reacties.
DNA is toch een krachtig ding.

Maar een gezin. Betekent ook verantwoordelijkheid.
En dus speelt mijn rationele kant weer op.

Wat biedt mijn zoon de beste bescherming vanuit successie-oogpunt?
Dat blijkt een huwelijk te zijn.

Dus exact een jaar later.

Op acht januari 2011.

Op de eerste verjaardag van mijn zoon.

Trouw ik.

Met mijn vrouw.

De liefde van mijn leven.

Ik ken haar al van toen ik zeventien jaar was.